

[Glistrup]

Baunsgaard kommet frem til . . . . Politikkerne skulle have fulgt advarslen . . . . i 1971.«

Men det gjorde de ikke, og derfor er kuren nu meget hård med lønnedgang på 10–15 pct.

Dagbladet B.T. kommenterer: »Ældre, afgående politikere har lov til at sige, hvad de vil, fri af alle politiske hensyn. Men det er alligevel et påfaldende klarsyn, der rammer folk som Hilmar Baunsgaard og K. B. Andersen. Det rejser et par pinlige spørgsmål til besvarelse.

Vidste de dengang, hvad der skulle gøres, og handlede de mod bedre vidende?»

Her er svaret ganske klart: ja, de handlede mod bedre vidende i stemmekøbspolitik, for fremskridtspartiet fremhævede dengang, hvad der skulle have været gjort. Var det gjort, så havde vi ikke i dag diskuteret en ændring af afskrivningsloven, for så var den indkomstskat, der ødelægger dette land, tolt væk og fjernet, og alle skattevæsenets papirer var brændt.

Men nu skal vi altså se at redde, hvad redes kan. Der reddes altså noget ved at stemme ja. Vi forbedrer afskrivningsklimaet ved at ændre loven om de skattemæssige afskrivninger. Men der er ikke nogen som helst tvivl om, at alt det her kunne vi have undgået.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Glistrups indlæg nu er egentlig så afslørende for påstanden, at det ikke burde være nødvendigt, at jeg fremhævede det. Fremskridtspartiet kom ind i 1973. Den situation, som Hilmar Baunsgaard beskriver, er 1971. Hvad sker der i 1971: et totalt skifte i dansk politik. VKR-regeringen mangler ét mandat i at kunne fortsætte, til trods for at man sammenlagt havde flere stemmer, end den regering kunne støtte sig på, der kom til. Det var den regering, der nægtede at fortsætte den nødvendige oprydningspolitik.

Hr. Glistrup taler om, at hvis man havde fulgt fremskridtspartiets ønsker, da det kom frem – sådan må det jo være – så havde man i dag ikke haft nogen indkomstskat. Det er netop disse overdrivelser, der gør, at fremskridtspartiet hidtil ingen indflydelse har haft i dansk politik. Ingen kan drive et moderne velfærdssamfund uden indkomstpøolitik. Det

er totalt nonsens at påstå, at noget fornuftigt menneske skal kunne gå ind for det. I hvert fald kan jeg garantere for, at det kunne Hilmar Baunsgaard aldrig drømme om.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Glistrup, men jeg gør opmærksom på, at det er forslaget til lov om ændring af afskrivningsloven, der er til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Bernhard Baunsgaard taler om nonsens og samtidig nævner det, som fremskridtspartiet kraftigst er gået ind for, nemlig at der skal være indkomstpøolitik i et moderne samfund, så må det stå for hans egen regning. Det er de radikale, der har nedstemt fremskridtspartiets indkomstpøolitisk initiativ her. Vi går ikke imod indkomstpøolitik, men vi går imod indkomstskat. Intet moderne velfærdssamfund kan drives på en fornuftig måde med indkomstskat. Men det er noget helt andet end indkomstpøolitik.

Hr. Bernhard Baunsgaard henviser til, at Hilmar Baunsgaard talte om 1971.

Ja men det var jo lige det år, hvor fremskridtsbevægelsen blev stiftet, den 30. januar 1971, og hvor vi virkelig havde vind i sejlene. Det havde vi, fordi hr. Hilmar Baunsgaards regering på det pågældende tidspunkt var den, der værst havde ødelagt samfundet ved at forøge indkomstskatten og derigennem førte frem til, at vi er kommet i den investeringskrise, som fører til, at vi behandler lovforslag nr. L 131 i dag. Det var netop årene fra 1968 til 1971, der afgørende ødelagde Danmark – meget mere end hvad der skete i disse pjatterige overgangsår fra 1971 til 1973, som hr. Bernhard Baunsgaard nu hænger sig i. Al statistik viser, at det var i årene 1968 til 1971, tingene kæntrade; det var dér, vi førtes frem til den krise, som vi nu befinder os i – fordi vi ikke har haft styrke nok i fremskridtspartiet til at hindre det – og som fører direkte over i det lovforslag, som vi nu om lidt skal stemme om, som skal lappe lidt på problemet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):